

Convenție din 29/03/1996

între Guvernul României și Guvernul Ucrainei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 272 din 01/11/1996

Guvernul României și Guvernul Ucrainei,
dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1 Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2 Impozite vizate

1. Prezenta convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital, stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al autorităților sale locale, sau al subdiviziunilor sale politice, ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe salarii, reținute la sursă de către întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt, în special:

a) În cazul României:

- (i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
- (ii) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe dividende;
- (v) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole obținute de persoanele fizice; (denumite în continuare impozit român).

b) În cazul Ucrainei:

- (i) impozitul pe profitul întreprinderilor; și
- (ii) impozitul pe venitul cetățenilor, (denumite în continuare impozit ucrainean).

4. Convenția se aplică, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus, sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări aduse în legislațiile lor fiscale într-o perioadă de timp rezonabilă, după efectuarea unor astfel de modificări.

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, cu excepția cazului când contextul cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Ucraina, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă România și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și subsolul acestor ape;

c) termenul Ucraina înseamnă teritoriul Ucrainei, platoul său continental și zona sa economică maritimă exclusivă, inclusiv orice teritorii în afara mării teritoriale a Ucrainei, care, potrivit legislației internaționale, este specificată sau poate fi specificată, conform legislației ucrainene, ca teritoriul în care sunt efective drepturile Ucrainei în ceea ce privește fundul mării și resursele naturale.

d) termenul impozit înseamnă impozit român sau impozit ucrainean, după cum cere contextul;

e) termenul persoană include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane din fiecare dintre statele contractante;

f) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată persoană juridică în scopul impozitării;

g) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) termenul național (cetățean) înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și toate persoanele juridice, asocierile de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Ucrainei:

a) persoanele fizice având cetățenia Ucrainei;

b) toate persoanele juridice, asocierile de persoane și asociațiile care au statutul în concordanță cu legislația Ucrainei;

i) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere care este un rezident al unui stat contractant, cu excepția cazului când un asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

j) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Ucrainei, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

k) expresia unitate administrativ-teritorială se referă la România și expresia autoritate locală sau subdiviziune politică se referă la Ucraina;

l) termenul capital, în cazul Ucrainei, înseamnă proprietate.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acelu stat, este supusă impunerii urmare domiciliului său, rezidenței sale, locului înregistrării, locului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impunerii în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse aflate în acel stat ori are capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat, sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește, în mod obișnuit, în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național (cetățean) este;

d) dacă această persoană este național (cetățean) al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri, prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) instalații pentru prospectări în scopul obținerii de venituri;

g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;

h) un depozit sau alte asemenea, folosite pentru livrări de bunuri în scopul obținerii de venituri.

3. Expresia sediu permanent cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, de montaj sau instalație sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități durează o perioadă mai mare de 12 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv de servicii de consultanță, de către o întreprindere a unui stat contractant, prin angajații săi sau prin alt personal angajat în celălalt stat contractant, cu condiția ca această activitate să dureze, pentru același proiect sau un proiect conex, o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, fără obținere de venit;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării, fără obținere de venit;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare ocazionale, după închiderea târgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri sau

colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 - desfășoară activitatea într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, va fi considerată a avea un sediu permanent în primul stat menționat, dacă:

a) are, în primul stat menționat, împuternicirea de a negocia și încheia contracte pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi, sau

b) menține, în primul stat menționat, un stoc de produse și mărfuri, din care efectuează în mod regulat vânzări de produse sau mărfuri pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are un sediu permanent într-un stat contractant, numai prin faptul că aceasta exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate, care este rezidentă a unui stat contractant, controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face din una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din exploatarea forestieră), situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concensionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie, în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Totuși nici o deducere nu va fi acordată pentru sume, dacă există, plătite (altfel decât ca rambursări ale cheltuielilor efective) de către sediul permanent sediului conducerii întreprinderii sau oricăror alte sedii ale sale, sub formă de redevențe, remunerații sau alte plăți similare făcute pentru folosirea patentelor sau a altor drepturi sau sub formă de comisioane pentru activități specifice desfășurate ori pentru conducere, sau, cu excepția întreprinderilor bancare, sub formă de dobânzi la sumele împrumutate sediului permanent. De asemenea, la determinarea profitului unui sediu permanent, nu se va lua în calcul nici o sumă pretinsă (altfel decât ca rambursare a cheltuielilor efective) de sediul permanent sediului conducerii întreprinderii sau oricărui alt sediu al său, sub formă de redevențe, remunerații sau alte plăți similare făcute pentru folosirea patentelor sau a altor drepturi, ori sub formă de comisioane pentru servicii specifice prestate sau pentru conducere ori, cu excepția întreprinderilor bancare, ca dobânzi la împrumuturi acordate sediului de conducere al întreprinderii sau oricăruia dintre celelalte sedii ale sale.

4. În măsura în care, într-un stat contractant, se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată va fi totuși aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit, care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Venituri din transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezidentă întreprinderea.

2. În sensul prezentului articol, profiturile obținute din exploatarea navelor, aeronavelor sau a vehiculelor feroviare și rutiere în trafic internațional includ:

a) venitul din închirierea ca "navă nudă" a navelor, aeronavelor sau a vehiculelor feroviare și rutiere;

b) profiturile din folosirea, întreținerea sau închirierea containerelor (inclusiv a trailerelor pentru transportul containerelor) utilizate pentru transportul bunurilor sau mărfurilor; când o astfel de închiriere sau folosire, întreținere sau închiriere, după caz, este legată de exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la

un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9 Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celuilalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unor astfel de modificări, se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții, în care sens, autoritățile competente ale statelor contractante, dacă este necesar, se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este un rezident al unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care societatea plătitoare de dividende este un rezident și potrivit legislației aceluși stat, dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 10% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât o asocierie de persoane) care deține direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 15% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului în care societatea distribuitoare a dividendelor este un rezident.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este un rezident, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate, care este un rezident al unui stat contractant, realizează profituri sau venituri

din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situate în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant, dacă rezidentul este beneficiarul efectiv al dobânzilor.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 al acestui articol, dobânzile provenind dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat, dacă sunt plătite pentru creanțe ale guvernului celuilalt stat contractant, ale Băncii sale Naționale (Centrale) sau ale oricărei alte bănci sau instituții autorizate să acorde, să garanteze sau să asigure credite în numele guvernului celuilalt stat contractant.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activități de afaceri în celălalt stat contractant, din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau dacă prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța, în legătură cu care sunt plătite dobânzile, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o subdiviziune politică, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. Prevederile acestui articol nu se vor aplica, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane, cât privește crearea sau transferul creanțelor în legătură cu care sunt plătite dobânzile, este de a obține avantaje prin acea creare sau transfer de creanță, ca urmare a aplicării acestui articol.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant vor fi impozabile numai în acel celălalt stat, dacă rezidentul este beneficiarul efectiv al redevențelor.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și, potrivit legislației acelui stat, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 10% din suma brută a redevențelor pentru folosirea sau concesionarea oricărui patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific;

b) 15% din suma brută a redevențelor în toate celelalte cazuri.

3. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice natură, primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, orice patent sau marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența dobândită în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activități de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau dacă prestează în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele vor fi considerate că provin dintr-un stat contractant, când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o subdiviziune politică sau o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe vor fi considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, ținând seama de utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile acestui articol nu se vor aplica, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane, cât privește crearea sau transferul drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele, este de a obține avantaje prin acea creare sau transfer de drepturi, ca urmare a aplicării acestui articol.

ARTICOLUL 13 Câștiguri din capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la art. 6, situată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în statul contractant în care este situată această proprietate.

2. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea:

a) acțiunilor a căror valoare provine în întregime sau în mare măsură, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant, sau

b) participării la o asociație de persoane la care activele constau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sau din acțiuni la care se face referire la subparagraful a) de mai sus,

pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau din proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile din înstrăinarea unui astfel de sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau o astfel de bază fixă, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere exploatare în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezidentă întreprinderea.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat, dacă nu dispune, în mod obișnuit, în celălalt stat contractant, de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte dintre ele care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată, vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de 12 luni; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salarială exercitată la bordul unei nave, aeronave sau

vehicul feroviar sau rutier, exploatate în trafic internațional sau la bordul unui vapor angajat în transportul pe căi navigabile interioare, pot fi impuse în statul contractant al cărui rezident este întreprinderea.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare, primite de un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune, ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul schimburilor culturale, stabilite prin acorduri culturale încheiate între cele două state contractante, vor fi scutite reciproc de impozit, numai dacă aceste activități sunt finanțate de guvernul unui stat contractant.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare, inclusiv anuități, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este.

2. Termenul anuitate înseamnă o sumă fixă plătită unei persoane fizice în mod periodic, la termenele stabilite în timpul vieții acestei persoane sau în cursul unei perioade de timp stabilite, cu obligația de a face în schimb plăți pentru recompensare deplină și corespunzătoare în bani sau în produse ori în servicii.

3. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale ale unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, o autoritate locală, o subdiviziune politică sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat, autorității, subdiviziunii sau unității, vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste remunerații vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este un rezident al aceluia stat contractant, și dacă:

(i) este un național (cetățean) al aceluși stat contractant, sau

(ii) nu a devenit un rezident al aceluși stat contractant, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de/sau din fonduri create de un stat contractant, de o autoritate locală a acestuia, de o subdiviziune politică sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluși stat sau autorității, subdiviziunii sau unității vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste pensii vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este un rezident și un național (cetățean) al aceluși stat contractant.

3. Prevederile art. 14, 15 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o autoritate locală, de o subdiviziune politică sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenți și practicanți

Un student sau un practicant, care este sau a fost imediat înainte de sosirea sa într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat în scopul educării sau pregătirii sale, va fi scutit de impozit în acel prim stat contractant menționat pentru perioada studiilor sau pregătirii, pentru următoarele sume primite în scopul întreținerii, educării sau pregătirii:

a) sume primite din surse aflate în afara statului contractant, în scopul întreținerii, educării, cercetării sau pregătirii;

b) donații, burse sau alte sume făcute de guvern sau de organizații științifice, educaționale, culturale sau de alte organizații nonprofit.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică, care este sau a fost un rezident al unui stat contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, colegiu, școală sau altă instituție educațională similară, nonprofit, care sunt recunoscute de guvernul celuilalt stat contractant și care este prezentă în acel celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta sau pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se vor aplica venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul personal al unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, vor fi impozabile în statul contractant din care provin.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această

situație, se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

ARTICOLUL 23 Impunerea capitalului

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, poate fi impus în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe utilizate pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Navele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere exploatare în trafic internațional și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezidentă întreprinderea.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 24 Metode de eliminare a dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi evitată, după cum urmează:

a) când un rezident al României realizează venit sau deține capital, care, conform prevederilor acestei convenții, sunt impozabile în Ucraina, atunci România va scuti de impozit acest venit sau capital, cu excepția elementelor de venit menționate la subparagraful b), și ia în considerare, pentru determinarea cotei de impozit, venitul total obținut, cota de impozit rezultată aplicându-se numai asupra venitului rămas;

b) când un rezident al României realizează elemente de venit, care, potrivit prevederilor art. 10, 11 și 12, pot fi impuse în Ucraina, atunci România va acorda, ca deducere din impozitul pe venit al aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul plătit în Ucraina. Totuși această deducere nu va putea depăși cea parte a impozitului, calculată înainte de deducere, care este atribuibilă unor asemenea elemente de venit realizate în Ucraina.

2. În cazul Ucrainei, dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

În ce privește aplicarea prevederilor legislației ucrainene cu privire la scutirea de impozit pentru impozitul plătit în afara teritoriului Ucrainei (care nu va fi contrară principiilor specifice ale acestui paragraf), impozitul român, care este plătit, potrivit prevederilor legislației României și în concordanță cu prevederile acestei convenții, direct sau prin deduceri din profitul, venitul sau capitalul din surse române, va fi dedus pe calea creditării din impozitul ucrainean calculat în Ucraina pentru acest profit, venit sau capital pentru care acest impozit este calculat în Ucraina.

Această deducere, în orice caz, nu va putea depăși totuși cea parte a impozitului pe venit sau pe capital, așa cum a fost calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

Când, în concordanță cu prevederile acestei convenții, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Ucrainei este scutit de impozit în Ucraina, Ucraina poate, totuși, la calcularea nivelului de impozit pentru venitul sau capitalul rămas al acestui rezident, să ia în considerare venitul sau capitalul scutit.

ARTICOLUL 25 Nediscriminarea

1. Naționali (cetățenii) unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o

impunere sau obligație legată de aceasta, care este diferită sau mai împovărătoare decât impunerea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali (cetățenii) celuilalt stat aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența. Independent de prevederile art. 1, prevederile acestui paragraf se vor aplica, de asemenea, și persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Apatrizii, care sunt rezidenți ai unui stat contractant, nu vor fi supuși într-un stat contractant la nici o impunere sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea sau obligațiile legate de aceasta la care sunt supuși sau pot fi supuși naționali statului contractant respectiv, aflați în aceeași situație.

3. Impunerea unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile, în acel celălalt stat contractant, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat contractant, care desfășoară aceleași activități.

4. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil, responsabilitățile familiale sau pe criterii nestipulate de legislația fiscală internă generală pe care le acordă rezidenților săi.

5. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant, față de un rezident al celuilalt stat contractant, vor fi deductibile în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat contractant menționat.

6. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care este diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale aceluși prim stat contractant menționat.

7. Prevederile prezentului articol se vor aplica impozitelor vizate de această convenție.

ARTICOLUL 26 Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru el o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluși stat contractant al cărui național (cetățean) este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere care nu este în conformitate cu convenția.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare satisfăcătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este în conformitate cu convenția.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 27 Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impunerea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției, previne evaziunea fiscală și facilitează aplicarea legilor împotriva evaziunii fiscale. Folosind consultările reciproce, autoritățile competente vor stabili metode și principii pentru schimbul de informații privind evaziunea fiscală.

Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1.

Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne ale aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale ale aceluși sau ale celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial, profesional sau un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28 Agenți diplomatici și funcționari consulari

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază agenții diplomatici sau funcționarii consulari în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29 Intrarea în vigoare

1. Fiecare stat contractant va notifica celuilalt, pe canale diplomatice, că procedurile solicitate de legislația internă pentru intrarea în vigoare a convenției au fost îndeplinite. Această convenție va intra în vigoare la data ultimei notificări și va produce efecte:

- (i) în ceea ce privește impozitele pe dividende, dobânzi sau redevențe pentru orice plăți făcute la sau după a 60-a zi următoare datei la care a fost făcută notificarea;
- (ii) în ceea ce privește impozitul pe capital și impozitul pe profiturile întreprinderilor, pentru orice perioadă impozabilă care începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care este făcută notificarea;
- (iii) în ceea ce privește impozitul pe veniturile persoanelor fizice, pentru orice plăți făcute la sau după a 60-a zi următoare datei la care a fost făcută notificarea.

2. De la intrarea în vigoare a acestei convenții, în relațiile bilaterale dintre România și Ucraina, Convenția multilaterală de evitare a dublei impuneri cu privire la impozitele pe venitul și pe

capitalul persoanelor fizice, semnată la Miskolc la 27 mai 1977, și Convenția multilaterală privind evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venitul și pe capitalul persoanelor juridice, semnată la Ulan-Bator la 19 mai 1978, își vor înceta aplicabilitatea.

ARTICOLUL 30 Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare până la denunțarea sa de către unul dintre statele contractante. Fiecare stat contractant poate denunța convenția pe canale diplomatice, prin remiterea unei note de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic următor perioadei de 5 ani socotită de la data intrării în vigoare a convenției. În acest caz, convenția va înceta să aibă efect:

(i) în ceea ce privește impozitele pe dividende, dobânzi sau redevențe pentru orice plăți făcute la sau după a 60-a zi următoare datei la care a fost făcută notificarea;

(ii) în ceea ce privește impozitul pe capital și impozitul pe profiturile întreprinderilor, pentru orice perioadă impozabilă ce începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului la care a fost făcută notificarea;

(iii) în ceea ce privește impozitul pe veniturile persoanelor fizice, pentru orice plăți făcute la sau după a 60-a zi următoare datei la care a fost făcută notificarea.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în buna și cuvenita formă, au semnat prezenta convenție.

Făcută în două exemplare la Izmail la 29 martie 1996 în limbile română, ucraineană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul englez va prevala.